

»Samtale omkring pejsen« med Lyndon LaRouche, 3. december 2015:

Brunelleschi-princippet: Fremskridt er altid en revolutionær proces, og en revolution af en sådan art må være en genial handling

John Ascher: Godaften Lyn. Det er tid til vores ugentlige Samtale omkring Pejsen. Hvordan går det, Lyn?

Lyndon LaRouche: Jeg er stadig i live! Og jeg er klædt ud som en hellig mand, men jeg vil ikke forklare, hvorfor, lige nu.

Q2: Lyn, Jeg har et spørgsmål fra A- i San Francisco, som stiller følgende spørgsmål: "Jeg er vokset op i en familie, hvor mange har tjent i militæret, og jeg har studeret historien grundigt og har indset, at der ofte sidder nogle dukkeførere bag de afgørende historiske begivenheder og trækker i trådene, og de fleste mennesker har virkelig ingen idé om, hvem, der gør hvad. Jeg vil gerne vide, hvad du mener omkring den amerikanske regerings hemmelige økonomiske støtte til terror-organisationer, lige fra Iran-Contra sagen fra 1980'erne over de våben, der tilfaldt al-Qaeda efter Libyens regering blev væltet, og til finansieringen af ISIS i dag, hvilket gen. Flynn og andre har dokumenteret: at Obama-regeringen intentionelt understøtter ISIS, fordi den vil fremkalde regimeskift i Syrien. Derfor er spørgsmålet: Støtter vi, de amerikanske skatteydere, i hemmelighed selvsamme terrorister, som myrder os og andre? Og, hvis det er tilfældet, hvordan kan vi så samle dette land og som én kraft afslutte den politik, i stedet for at holde lav profil og være forberedt på det værste?"

LaRouche: Altså, det, du siger, er delvist sandt, men vi bliver nødt til at stille spørgsmålet mere præcist. Se engang på det system, vi kalder vores militær. De fleste lande har et militærkorps af den slags. Vi har også et politikorps, som i høj grad er en kopi, men af en anden karakter, i form af politiorganisationer i USA og i mange andre lande. Så som udgangspunkt må man konstatere, at vi har disse politikorps og lignende institutioner i de forskellige lande. De betragtes som nødvendige foranstaltninger, og når de ledes på den rette måde, er de mere eller mindre nødvendige, alt afhængigt af problemets

størrelse.

Men! Hvad nu, hvis politi, eller det, som skulle forestille at være et lands politikorps, hvad nu hvis det bliver lavet om til et instrument, ligesom Obama gør ved at lave politikorpset om til et system, der udøver masse-mord? Jeg hentyder til det dræbersystem, Obama har skabt, som autoriseres hver tirsdag. Han har gjort en enorm indsats for at dræbe amerikanske borgere. Og han er sluppet af sted med det. Der er mange indflydelsesrige borgere, der er rædselsslagne over den magt, Obama har fået.

Og grunden til, at de fleste af vores folk i USA er blevet til kujoner, hvilket indbefatter medlemmer af Kongressen og andre institutioner, skal findes der. Og derfor er vi oppe imod noget, der ikke er begrænset til, hvad det ser ud til at være ved første øjekast. Og derfor må vi spørge os selv, hvilke dybereliggende sammenhænge, vi må forstå, for at kunne håndtere dette problem.

Q3: Det er L- M- fra Texas. Tak, fordi du deler din visdom med os. Jeg har en udtalelse og et spørgsmål. Jeg ringede mit kongresmedlem op i Washington, D.C. i dag, og jeg sagde, at jeg ville tale med ham om at afsætte Obama via det 25. forfatningstillæg. De stillede mig ikke om til mit kongresmedlem. De skrev en besked ned til ham, hvilket også var, hvad jeg havde haft på fornemmelsen, at de ville gøre. Jeg insisterede på at komme til at tale med ham, men de ville kun give ham en besked. Så spurgte de mig, hvorfor jeg ville have præsidenten afsat. Og jeg svarede "For vores lands sikkerheds skyld. Han er til fare for vores land, han er til fare for os og for jer. Bekymrer I jer ikke om jeres fremtid?" Jeg fortsatte "Manden forsøger jo at få nationen i krig. Han forsøger at føre verden i krig! Han forsøger at få gang i 3. Verdenskrig!"

Så de noterede min besked ned, de noterede mit navn og mit telefonnummer, men jeg føler ikke, at jeg kom nogle vegne med det. Så hvad kan jeg ellers gøre, for at få budskabet igennem? For, som du siger, forstår jeg at de er bange, alle er bange, men som jeg sagde til en ven i dag – vi diskuterede disse ting, og hun sagde, at når militæret rykker ind, ved de, at der er en chance for, at de dør. Det samme gælder for kongresmedlemmerne og enhver, der bliver valgt til regeringen og tager ansvar for at beskytte USA og dets folk. De løber risikoen for at dø, det er prisen.

Men så må vi give dem denne besked: "Okay, det var det valg, du traf. Vi er her for at bakke op om dig." Og hvis vi alle bakker dem op, føler de måske vores kraft og hjælp. Og Obama vil føle vores kraft, "Hov, de her folk er vågnet. Jeg er i vanskeligheder. Jeg har mistet kontrollen." Giver det mening?

LaRouche: Problemet er jo på ingen måde simpelt. Overhovedet ikke. Først og fremmest er regeringen under Obama karakteriseret ved, at Obama med sine tirsdags-møder dræber amerikanske borgere. På hans ordre. Ikke på baggrund af egentlige beviser, men på baggrund af hans valg.

Derfor lever vi jo under en form for tyranni, som

udgøres af regeringen under Obama, og vi har ingen garanteret retssikkerhed eller retspraksis overhovedet under Obamas regering.

Og hvad sker der så nu? Jo, som følge af visse menneskers handlinger er Obama i fare for at miste sin magt-position. Obama kan nu blive sparket ud af Det Hvide Hus. Selve sparket er endnu ikke indtruffet, men hvis du ser godt efter, ser du, at Obama løber rundt som en kujon og benægter alle fakta. Han er svækket. Han er på grænsen af at blive smidt ud. Og jo hurtigere, han bliver smidt ud, desto bedre er det.

Men det er endnu ikke garanteret, at han bliver smidt ud. Og det er et problem. Vi må indse, at vi har med et tyranni at gøre. Et Obama-tyranni. Og Obama og hans stedfar er kendetegnet ved at opføre sig som masse-mordere. Hans stedfar var en masse-morder. Obama er en masse-morder. Han myrder amerikanske borgere *en masse*, uden, at der har været væsentlige beviser, der kunne berettiggende de tirsdagsmord, som Obama har udført igen og igen.

Og derfor må vores modangreb være gennemtænkt. Og vi må tage flere ting i betragtning. For hvor har Obama sin magt fra? Han er ved magten, fordi han er en agent for det britiske kongehus. Og hvis du vender blikket tilbage til begyndelsen af det 20. århundrede, vil du se samme fænomen; en fyr fra Saudi-Arabien, den store saudiarabiske helt, som skiftede kamelen ud med en motorcykel og blev vældig mægtig. Og således har det britiske system altid fungeret. Det må man forstå, hvis man vil forstå, hvor problemet stammer fra, for problemet stammer grundlæggende set fra Det britiske Imperium, den britiske institution. Og det er, hvad der foregår; dele af den amerikanske befolkning, inklusive medlemmer af den amerikanske regering og andre regeringer, fungerer som instrumenter for Det britiske Imperium.

Det er det, man ser nu, med det, som Tyrkiet gør. Tyrkiets krigsførelse imod Putin, de mord, det er det samme. Eller mordene udført af uighurerne i Centralasien, det er det samme. Andre sådanne grupper i Asien, det samme.

Og derfor er vi nået til et punkt, hvor vi ikke længere kan løse problemerne et for et. Vi må erkende, at hele kloden er under indflydelse af Det britiske Imperium. Det var Det britiske Imperium, der forårsagede verdenskrigene i forrige århundrede, Borgerkrigen i USA var forårsaget af samme problem.

Og derfor bliver vi nødt til at foretage en grundig oprydning. Og vi bliver nødt til at etablere det som amerikansk politik, at vi – vi har ansvaret, de af os, der er kvalificerede, for at udføre de handlinger, der vil føre til, at folk på kompetent vis løser disse problemer.

Vi bliver nødt til at gøre det, og vi bliver nødt til at agere regering, sammen med de dele af vores egen regering og de institutioner i vores egen regering og andre regeringer, som er villige til at erkende, at dette problem må løses. Og vi må løse det.

Det kommer til at kræve lidt arbejde, men det er en længere diskussion. Kort sagt er dette svaret.

Q4, Ascher: Jeg har en herre ved navn D –, som har et spørgsmål, der går i den retning, som du lige pegede imod, Lyn. Han stiller følgende spørgsmål: ”Efter Sovjetunionens sammenbrud, var der en ’orange revolution’, efterfulgt af mange andre farvede revolutioner, der var forårsaget af forskellige institutioner og politiske fraktioner. Den seneste udvikling i Ukraine udgør en farvet revolution. Mens jeg studerede disse hændelser, begyndte jeg at overveje, om USA under Obama i øjeblikket er udsat for en form for farvet revolution eller metoder, der minder om en farvet revolution. Måske en grøn revolution?”

Historisk set har briterne spillet ”Det Store Spil” (The Great Game). I hvor stor udstrækning er USA et offer for geopolitisk krig?”

LaRouche: Jeg ville holde Bush-familien for øje og gå tilbage til selve Prescott Bush, som var en britisk agent, og således var hele Bush-familien et britisk aktiv. Og Prescott Bush var ophavsmanden til denne politik, han var en britisk agent, der arbejdede i modstrid med det amerikanske folks interesse. Og jeg tror, at Bush-familien overordnet set går i den retning, deres adfærdsmønstre har i hvert fald peget i den retning. Godt så, det er situationen.

Det, som vi som amerikaneres skal gøre, sammen med andre nationer – tag f.eks. Rusland, Rusland og Kina er to af de største magter på kloden i øjeblikket. Rusland har denne magt; det har udviklet den. Der er en lang historie med mange afbrydelser af processen i Rusland. Jeg så, hvordan det virkede på nært hold. Jeg har skullet tage mig af den slags ting, f.eks. uighurerne, der render rundt og laver ballade. De er virkelig noget af et onde, et onde i sig selv. Andre, Bush-familien for eksempel, har samme karakter. Og der er flere af den slags tilfælde.

Men nu drejer det sig om, at vi er nået til et punkt, hvor de kræfter, der bevidst tager lederskab, hvilket indbefatter Kina, hvilket indbefatter Rusland, og hvori Indien også er indbefattet sammen med andre – vi, som understøtter den tankegang nationerne imellem, vi har midlerne, hvis vi gør brug af dem, til at bringe tingene i orden.

Q7: Ja, det er C– G– fra Santa Rosa, Californien. Jeg vil gerne høre dine tanker om kvinden fra Hawaii, som vil gøre brug af det 25. forfatningstillæg. (tekniske problemer) Kan Lyn sige noget om det kvindelige kongresmedlem fra Hawaii, som er ude efter Obama på baggrund af det 25. forfatningstillæg, der omhandler præsidentens manglende evne til at udføre sit arbejde.

Ascher: Lyn, han hentyder til Tulsi Gabbards udtalelse overfor militærkomiteen i Repræsentanternes Hus (the House Armed Services Committee).

LaRouche: Ja! Hun er faktisk en helt. En sand, livlig, aktiv helt fra vestkysten. Og hun udfører sit job med bravur, og hun fortjener al den opbakning, som der kræves, for at tage denne sag op.

Det har hun demonstreret ved at udfordre kongres-

medlemmerne og medlemmer af regeringen, og udfordre dem på deres kompetence. Og de har ikke kunnet leve op til den krævede standard, eftersom de har forsøgt at undgå sagen og tale udenom. Hun har ret, og de tager fejl.

Men hvad er løsningen? Løsningen er jo at give hende noget mere magt sammen med andre mennesker af samme overbevisning, for at tilføje lederne af den nuværende regering nogle skrammer. Jeg mener, at sagen kan udtrykkes således til dem, der forstår, hvor jeg vil hen.

Q11, Ascher: Vi har et spørgsmål her fra et af de steder, hvor det brænder lige nu, en tilhænger, som bor i Nicosia, Cypren. Og han siger:

Hr. LaRouche, jeg har gået med dette spørgsmål i lang tid nu. Det er kendt at dronningen af England har en gådefuld måde at få amerikanske politikere til at gøre, hvad briterne ønsker af dem i forhold til nærmest uden forbehold at føre krig hvor som helst på kloden. Hvorfor dræber amerikanere i sidste ende deres egne børn for at tage andre menneskers frihed? Og yderligere, hvorfor tillader amerikanerne, at der bruges millioner og atter millioner af dollars på krige, som i sidste ende ødelægger deres egen indtjening og levestandard?

LaRouche: Jeg tror, at det, du langer ud efter, er den generelt væmmelige tilstand, som vores børns uddannelsessystem befinder sig i, hvilket det har gjort fra det 20. århundrede og fremefter. Fordi når man udsætter børn for den slags undervisning, som finder sted f.eks. i Californien lige nu, som er kendt for at krænke børnene på den måde, når man fejluddanner folk, inklusive børn og unge, så vel som voksne, hvis man fjerner muligheden for at være produktiv, for at spille en nyttig rolle i samfundet, fra folk, så har det en virkning, der svarer til det. Vi har, for eksempel i USA, en for nedadgående kvalitet af den tilgængelige arbejdskraft. Antallet af personer, som får mulighed for at være produktive, bliver reduceret, og de, der får lov til at være produktive, forfalder på forskellig vis. De tvinges ud i selvmorderiske handlingsmønstre under den slags betingelser.

Så hvad sker der? Se på, hvad der sker i Californien med deres uddannelsessystem og den nuværende guvernør der, i Californien. Det er skrækkindjagende! Det er ondt! Der er idioter, som går omkring og spreder ideen om en grøn politik. Hvad betyder grøn politik? Det betyder en generation af ødelæggelse og masse mord over for den amerikanske befolkning, så vel som over for resten af verden.

Stop den grønne politik! Paven burde fyres! Ikke fordi han er en forbryder, men fordi han er et fjols. Og alle andre, der har den slags overbevisninger, burde også blive betragtet som fjolser.

Men det er den slags ødelæggelse, der generelt set ødelægger folks moralske grundlag. Folk bliver nødt til at tage opgaven på sig. Efter at Bertrand Russell tog styringen over verdens uddannelse, har folk generelt set været dumme, i USA så vel som andre steder. Og faktisk er de blevet dummere og dummere. Og den proces skal vendes.

Q13, Ascher: Vi har et spørgsmål fra internettet, som følger op på det tidligere spørgsmål om uddannelse, det kommer fra T- som bor i Lake Arrowhead, Californien. Han stiller spørgsmålet: "Hvordan er forholdet mellem det enkelt individs ånd og menneskeånden som helhed? Den individuelle ånd er knyttet til en enkelt krop. Når kroppen dør, dør også den del af ånden, som kan kaldes personligheden. Menneskeånden som helhed dør dog ikke, men forstår derimod tingenes sammenhæng på et højere og højere niveau. Hvert nyt individ kan siges at begynde på det niveau af forståelse, som menneskeånden er nået til på det tidspunkt. Men hvordan gør menneskeånden fremskridt? Jeg mener, hvordan når den ud over fortiden, ud over det allerede kendte og over til det ukendte?"

LaRouche: Okay, jeg har et svar til denne fyr, som jeg i særdeleshed mener, er temmelig passende. Det angår noget, jeg lige har redegjort for, og som blev sat i trykken i tirsdags. Og det, jeg gjorde, var, at jeg gennemgik historien om en på sin tid berømt personlighed, Brunelleschi. Og Brunelleschi var et af de største genier i menneskehedens historie. Han fremlagde forståelsen om, hvordan mennesket skaber fremtiden.

Og det, han gjorde – Brunelleschis princip er den bedste model, vi hidtil kender, når det kommer til videnskabsmetode; andre mennesker var store fysikere o. l., men han var meget speciel. Han satte det i gang, der udgjorde Renæssances fysisk-økonomiske karakter. Uden det, ville det ikke være sket. Og det er nødvendigt at forstå, for man arver nemlig ikke kulturen fra en generation eller periode til den næste. Det er ikke sådan, menneskeheden faktisk gør fremskridt, og det har vist sig gang på gang.

Det, der skal ske, er, at der kommer en ny diskussion om eller en ny synsvinkel på, hvad menneskeheden er i stand til at udrette. Og det sørgede Brunelleschi for. Han var et ubestrideligt geni i den henseende. Jeg tror ikke, der var andre end ham på hans tid, hvis handlinger var af en sådan beskaffenhed. Så jeg tror, at det ville være yderst gavnligt at undersøge Brunelleschis eksempel i dybden.

Ser du, menneskeheden virker ikke gennem arv som sådan. Sådan virker det ikke. Tænk på, at arv kommer og går. Hele regimer kommer og går. Og det virker til, at de bliver komplet afbrudt, så der ikke er nogen videreføring. Og det er også tilfældet.

Og derfor virker det ved, at menneskeheden bevidst skaber den slags kræfter, og det ser ud til at ske på mystisk vis. Men ideen om, at man bliver "klog af erfaring", at man bliver uddannet ved at blive stimuleret af erfaringer, er ikke rigtig. Hele menneskehedens historie, som vi kender den, er jo fuld af eksempler på fuldstændigt sammenbrud af regeringsstrukturen. Men menneskeheden er kommet sig. Og det blev muliggjort af mennesker, der i og for sig kom til at udgøre en kreativ kraft.

Og det er den slags eksempler, vi skal tage i betragtning. Det er den idé, man skal kigge efter. Glem alt om at være praktisk. Ideen om, at vi skal være praktiske,

når det kommer til generationsskifte – meningsløst! Jeg kan sige dig så meget, at der ved hvert generationsskifte siden begyndelsen af det 20. århundrede er sket et forfald.

Og hvad skal vi så gøre ved det? Vi skal vende udviklingen. Vi bliver nødt til at gøre det af med det forfald, der er sket siden begyndelsen af det 20. århundrede og frem. Og Bertrand Russell er selvfølgelig den bedste repræsentant for det forfald. Vi lever under en forfalden kultur i USA. Og nu er tiden inde til at gøre en ende på den forfaldne kultur ved at erstatte den med en højere, egentlig kultur, ligesom Brunelleschi gjorde på sin tid. Brunelleschi gjorde ting, som ingen af de andre, der var omkring ham, var i stand til at gøre.

Han er et fremragende geni, og han udgør et fremragende eksempel på geni blandt de store tænkere, og hans bedrifter var overvældende. Og det er, hvad du må tage i betragtning.

Vi bliver nødt til at få vores børn, vi bliver nødt til at få dem, vi uddanner, til at indse, hvad de er i stand til, hvilke mirakler, de kan udvikle og skabe, som resultat af deres lidenskab for menneskehedens udvikling.

Der findes ingen evolutionsproces, når det kommer til udviklingen af mennesket kultur. Der er visse virkninger, som indtræder på visse tidspunkter. Men så, pludseligt, kollapser hele kulturen og forsvinder, den bliver slagtet. Så kommer der senere en anden, som bevirker noget nyt og giver menneskeheden en ny chance for fremskridt.

Og vores opgave er at forstå, hvordan fremskridt fungerer, og det er ikke en evolutionær proces. Det er altid en revolutionær proces, aldrig en evolutionær proces! Og enhver, som bare ser til i håbet om en revolutionær proces, narrer sig selv. Den slags revolution kommer kun som resultat af en genistreg, der indtræffer, som kom den ud af ingenting. Men det er sådan, menneskeheden lykkes. Og jeg søger efter mennesker, som er villige til at udføre den slags arbejde og blive til genier, der forårsager, at fremtiden genfødes endnu engang.